

Sus Payı

– Ümit Seyhan · 14 Ekim 2015

Yağmur yağıyor şehre,
Her yer ıslak.
O değil de kapanamıyorum ,
Yollara yazdığım umutların üstüne tek tek .
Her düşen damlada dağılıyor,
Kan renginde bir boya ,
Ayaklar altında ezilerek..

Buğulu bir küf kokusu,
Yükseliyor sararmış yapraklardan,
Günahkâr bir ruh gibi göklere dek.
Ah yalnızlık,
Yarı yolda bekleten kararsızlık.
Yön veren tek yıldız,
Yüreğinden kayıp düşünce
Başlıyor ayrılık.

Göç mevsimi mi ,?
Kanatlarından birbirine bağladığım turnalarımın,
Hani yeşil ovalar,hani mavi gök,
Duman duman inmiş gözlerime,
Bir sitem ki,
Dağılacağı yok..

Çirkin ,suratları kararmış yaprakları,
İtiyor üstünden cılız mı cılız,
Kabuğunu yarıp çıkan yeşil bir filiz,
Şaşırmış yağmurları,
Şaşırdık yağmurları
Neyin nesidir bize verilen bu şimdi,
Bir heveslik sus payı?

Yavaş yavaş alıştırmak biliyorum .
Sancılı bir umudun üstüne,
Yıkarak tüm suçları..

Beyaz bir ölümü sevdirmektir
Verilen bu cesaretin esası,
Diri kalmak,ölüler ülkesinde
Söyle neye yarar ki !
Karşlamak,
Tek başına sonra,
O bembeyaz ölümü,
Bahara açtığını sanarak kollarını ..

Ümit Seyhan